

زهرا افسر
خبرنگار

در ماه‌های اخیر شاهد مرگ زنانی بودیم که جراحان زیبایی آنها را «زیباچو» خطاب می‌کردند و عمل‌های لاغری، می‌خواستند زیبایی را به این افراد هدیه بدهند. در زمانی که اخبار مرگ مراجعه‌کنندگان عمل‌های زیبایی لاغری بحث داغ جمع‌ها بود تصمیم گرفتیم برای یک کلینیک پزشکی در تهران کار تولید محتوا را انجام دهیم و تعاملات را با جامعه پزشکیان و مراجعه‌کنندگان بیشتر کنیم تا حداقل برای خودم روشن شود در اتاق‌های عمل چه اتفاقی می‌افتد که بیماران زیر تیغ جراحی از دست می‌روند.

امان از فیلترهای اینستاگرام و بلاگرهای زیبایی

طبق آمار علیرضا صابری، دبیر انجمن علمی جراحان پلاستیک و زیبایی ایران از هر ۱۰۰ نفر مراجعه‌کننده فقط ۳۰ نفر آنها به عمل نیاز دارند و ۳۰ نفر دیگر به عمل هیچ احتیاجی ندارند و ۴۰ نفر بقیه انتخاب با خودشان است و عمل کردن یا نکردن شان به سلیقه شخصی خودشان برمی‌گردد. اما چرا آمار جراحی‌ها طبق این آمار نیست؟! دلیل اصلی آن الگوسازی نامناسب از اینفلوئنسرهای فضای مجازی و وجود فیلترهای موجود در اپلیکیشن‌هایی مثل اسنپ‌چت یا اینستاگرام است. دنبال کردن سبک زندگی دروغین بعضی افراد که در فضای مجازی منتشر می‌کنند و وجود فیلترهای عکاسی، اعتمادبه‌نفس را در افراد به شدت کاهش داده است. آمار این جراحی‌ها از زمانی که فعالیت مردم داخل فضای مجازی بیشتر شده سرعت گرفته و روزبه‌روز در حال افزایش است.

**تشکیل مافیای زیبایی
برای جذب مراجعه‌کننده بیشتر**

قیمت عمل‌های زیبایی در ایران به سرعت رو به رشد است و روزبه‌روز به آن افزوده می‌شود، همین امر باعث شده تعدادی از مراجعه‌کنندگان به هزینه کمتر اکتفا کنند و جان خود را دست کسانی بسپارند که شناخت کافی از آنها نداشته و صرف اینکه پول کمتری خرج کنند به یک سری مراکز مانند سالن‌های زیبایی و مراکز نامعتبر مراجعه کنند و از طرف دیگر بعضی از تکنسین‌های اتاق عمل بعد از گذراندن تجربه عمل‌های مختلف کنار دست جراحان پلاستیک برای دست‌یابی به پول بیشتر خود را جای پزشکی جراح معرفی می‌کنند و این امر سبب شده که این افراد یک مافیای تیمی تشکیل دهند برای جذب مراجعه‌کننده بیشتر.

**وقت بیهوشی
دکتر زیبایی عوض می‌شود**

طبق گفت‌وگو با چند نفر از تکنسین‌های اتاق عمل به چندین نکته حائز اهمیت دست یافتیم که یکی از آنها تخلف عده‌ای از جراحان در حوزه زیبایی است. این جراحان با تبلیغ‌های زیاد و نامی شدن آنها در این حرفه یا به‌طور مثال جراحی بینی فلان سلبریتی به جایی رسیده‌اند که دستمزدهای نجومی از افراد گرفته و مراجعه‌کننده به این خاطر که جراح بسیار معروفی است در حوزه کاری خود، به آن اعتماد کرده و جان خود را به دست جراح سپرده‌اند اما به محض بیهوش شدن بیمار فرد دیگری را جراحی کرده و پزشک فقط داخل اتاق عمل حضور داشته و بیمار را در جریان این موضوع نمی‌گذارند. معمولاً هم این جراحی‌ها نتیجه خوبی ندارند و اگر هم بیمار زنده از زیر تیغ جراحی بیرون بیاید از عمل خود رضی نیست.

**زمان بیش از حد بیهوشی
عامل مرگ و میر زیباچویان**

وقتی از دکتر سهراب مرادی، فوق تخصص جراحی پلاستیک و مرقد مرگ سه زن جوان در عمل‌های لاغری سؤال شد وی یکی از عوامل مرگ و میر در این جراحی‌ها را تعداد بالای جراحی زیبایی در یک عمل دانست. برای مثال فرد را در یک بار بیهوش شدن در ساعات بالا جراحی‌های مختلف می‌کنند؛ مثل ابدومینوپلاستی، لیفت صورت، رینوپلاستی و... زمان زیاد از حد بیهوشی برای بیمار مشکلاتی را به وجود می‌آورد و ممکن است بعضی از بیماران جان خود را از دست بدهند. مرادی در ادامه گفت حداقل پزشک خود را به درستی انتخاب کنید و راه‌هایی را برای تشخیص پزشک فوق تخصص جراحی پلاستیک پیشنهاد داد: «اول از همه اینکه بعضی از جراحان غیرفوق تخصص سعی می‌کنند به هر نحوی شده از کلمه «پلاستیک» در تابلو و عنوانین خود استفاده کنند در صورتی که هیچ پروانه مطبی با عنوانین متخصص جراحی پلاستیک، جراح پلاستیک بینی و... وجود ندارد. جالب اینجاست که تعداد فوق تخصص‌های جراحی پلاستیک و ترمیمی و سوختگی در کل ایران حدود ۴۰۰ نفر بیشتر نیست.»

**راه تشخیص پزشک متخصص
از غیرمتخصص چیست؟**

حال برای اینکه چطور متوجه شویم یک شخص واقعا دارای مدرک فوق تخصص جراحی پلاستیک و زیبایی است یا خیر، دو راهکار فوق‌العاده ساده وجود دارد. راهکار اول در گولگ سایت انجمن جراحان پلاستیک ایران را جست‌وجو کنید. در این سایت اسامی تمام جراحان پلاستیک را به تفکیک شهر محل فعالیت خواهید یافت. راهکار دوم کافی است به سایت نظام پزشکی مراجعه کنید یا اگر آدرس سایت نظام پزشکی را نمی‌دانید یا جست‌وجوی عبارت «اعضای جامعه پزشکی» می‌توانید به سایت نظام پزشکی و جست‌وجوی اعضای آن بپردازید. پس از کلیک روی لینک مربوطه و ورود به سامانه جست‌وجوی اعضای نظام پزشکی کمی پایین بیایید و از بین فیلدهای مربوطه کافی است نام و نام خانوادگی شخص را وارد و روی جست‌وجو کلیک کنید. اگر آن شخص به هیچ عنوان عضو نظام پزشکی نباشد در این قسمت با عبارت «اطلاعاتی برای نمایش وجود ندارد» روبه‌رو خواهید شد. با این روش به راحتی می‌توانید ادعای شخص را مبنی بر پزشک بودن یا نبودن در وهله اول و در دام تخصص وی را بررسی کرده تا با خیالی آسوده از آن پزشک خدمات جراحی زیبایی خود را دریافت کنید.

نوذر شفيعی از ایده مودی برای نقش آفرینی در غرب آسیا می‌گوید طراحی امنیتی – اقتصادی هند

علی مزروعي
خبرنگار گروه Schroder

این امر اهمیت مسیرهای جایگزین از جمله ایران را برای هند بیشتر کرده است. این کارشناس حوزه شبه‌قاره در مورد اینکه آیا ارتباطی میان فعال‌سازی پروژه چاپهار توسط هند و معلق ماندن کریدور آیمک وجود دارد یا خیر اینگونه پاسخ می‌دهد: برای هند آنچه که در منطقه خاورمیانه می‌گذرد مهم است، یعنی آنچه که در غزه می‌گذرد آنچه که در دریای سرخ می‌گذرد و آنچه که در سایر مناطق خاورمیانه می‌گذرد مهم است؛ این اهمیت به دو دلیل است. دلیل اول این است که هند به عنوان یک قدرت نوظهور اساساً تحولات امنیتی جهان را رصد می‌کند و بر اساس تأثیر این تحولات بر منافع ملی خودش در آنها دخالت می‌کند. در بحران غزه هند کشوری بود که موضع‌گیری‌های متناقضی داشت، یعنی در حالی که نخست‌وزیر هند به شدت از اسرائیل حمایت کرد وزیر خارجه سعی کرد بر روی راه‌حل تأکید کند. نکته دوم این است که هند برای گسترش مناسبات تجاری و اقتصادی با جهان روی مسیرهای مختلفی سرمایه‌گذاری کرده است. ولی چون گاهی اوقات بعضی از مسیرها دچار تأخیر می‌شود ناچار است مسیرهای دیگری را پیش ببرد. اینکه هند مسیر آیمک را برای رسیدن به اروپا در پیش گرفته به هیچ عنوان به معنی این نیست که کریدور شمال جنوب یا سایر مسیرهای ویژه‌ای که از ایران می‌گذرد برای این کشور مهم نیست. به عبارتی هند اراده‌ای برای در انزوای استراتژیک قرار دادن ایران ندارد، منتها اولویت بندی می‌کند و بر اساس منافع خودش پیش می‌رود. اگر راه‌اندازی مسیری برای دلهی نو منفعت‌آور نبوده و دچار چالش‌هایی باشد بافواصله گزینه‌های دیگر را بررسی می‌کند. به نظرم اصلانظر وزارت خارجه هند این نیست که بندر چاپهار یک پادشاه به ایران در قبال کریدور هند خاور میانه و اروپا باشد. هندی‌ها رئالیستی عمل می‌کنند و منافع ملی شان در اولویت است. تأکید بر راه‌اندازی چاپهار از متغیرهای دیگری ناشی می‌شود.

الزامات ژئوپلیتیکی ایران خودش را به هند تحمیل می‌کند

نوذر شفيعی جایگاه ایران در نقشه توسعه هند را اینگونه توصیف می‌کند: «مسیری که هند در پیش گرفته است مسیری نیست که ایران در آن جایگاه برجسته‌ای داشته باشد، ولی الزامات ژئوپلیتیکی ایران خودش را به هند تحمیل می‌کند. لذا هند هم چاره‌ای جز همکاری با ایران ندارد. البته زمینه‌های همکاری شان بسیار زیاد است، درحالی که هند از ناحیه شمال و غرب یعنی از ناحیه چین و پاکستان کاملاً در تنگنای استراتژیک است، ایران یک فرصت بسیار مغتنمی برایش محسوب می‌شود. در هر حال به نظر می‌آید هندی‌ها سعی کرده‌اند این فرصت را با بازیایی کنند. همانطور که خود وزیرخارجه هند گفته است آنها تلاش دارند مجدداً آنچه را که تا الان معطل مانده فعال کنند. همکاری با این کشور برای تهران بسیار سودمند است، منوط به اینکه هم در تهران و هم در اروپا در این باشد که خطی عمل کنند بلکه پویا عمل کنند، یعنی اینکه هر دو کشور بدانند در قبال همکاری با یکدیگر سود می‌برند. این دو کشور باید به این نتیجه برسند که روابط دو جانبه شان را بنیاید به کشورهای ثالث ارتباط بدهند. این امر هند و ایران را به فرصت‌هایی بی‌بدیل برای هم تبدیل می‌کند.»

ماموریت هند برای کاهش التهابات در خاورمیانه

با توقیف کشتی‌هایی که راهی مقصد اسرائیل هستند شرکای تجاری رژیم صهیونیستی نیز منتظر می‌شوند. یکی از اصلی‌ترین این شرکا هندوستان است. شفيعی اتفاقات رخ داده در دریای سرخ را عاملی مؤثر در تغییر موضع هند دانسته و توضیح می‌دهد: «تحولات دریای سرخ بسیار مهم است زیرا ۳۰ تا ۳۵ درصد تجارت جهان از تنگه باب‌المندب عبور می‌کند. اختلالی که الان در روند تجاری این تنگه پیش آمده کل اقتصاد جهان را تحت تأثیر قرار داده، یعنی قیمت‌ها را بالا برده، قیمت انرژی را بالا برده و بر رشد اقتصاد جهانی تأثیر منفی گذاشته است. این مساله بخصوص در زمانی که تنگه پاناما هم به دلیل پدیده ال‌نینو دچار مشکل شده یعنی حجم آب آن کم شده و کشتی‌ها از آنجا عبور نمی‌کنند، بسیار چالش‌زا است. الان هم که دریای سرخ منتهب شده کشتی‌ها ناچارند برونزه آفریقا را دور بزنند. در ماه‌های آینده نیک در آفریقای جنوبی هم الان فصلی است که دریا متلاطم است. این موارد هزینه کشتیرانی را بسیار افزایش داده است. در اروپا هم بحران اوکراین وجود دارد. اوکراین کشوری است که روی زنجیره تامین جهانی تأثیرگذار است. یعنی مجموعه اینها الان اقتصاد جهانی را به شدت دچار مشکل کرده است. لذا هند هم از جانب خودش و هم احتمالاً به نیابت از کشورهای دیگر ممکن است یکی از ماموریت‌هایش این باشد که بتواند التهابات در خاورمیانه را کاهش بدهد؛ چراکه التهابات در خاورمیانه پیامدها و تأثیرات فراخ از آن چیزی است که در منطقه می‌گذرد، یعنی پیامدهایش جهانی است. اگر بحران‌ها در منطقه طولانی بشود آثار بسیار تکان‌دهنده‌ای برای اقتصاد و امنیت جهان خواهد داشت، لذا برای کشوری مثل هند و سایر کشورها اهمیت دارد که تلاش کنند این بحران‌ها فروکش کرده و منطقه بیش از این ملتهب نشود. بنابراین چنین موضوعاتی در دستور کار وزیر خارجه هند بوده است.»

استقبال هند از عضویت ایران در بریکس یک تعارف سیاسی بود

یکی دیگر از موضوعاتی که تا حدی تعجب برانگیز به نظر می‌رسد، اظهارات وزیرخارجه هند مبنی بر استقبال این کشور از عضویت ایران در بریکس است. این اظهار نظر درحالی مطرح می‌شود که هندوستان و برزیل دو مخالف اصلی اضافه شدن اعضای جدید به این گروه بوده‌اند که ایران نیز یکی از همین کشورها

تا پیش از اینکه امنیت کشتی‌های در مسیر سواحل رژیم صهیونیستی در دریای سرخ به چالش کشیده شود، هندوستان یکی از حامیان سرسخت این رژیم محسوب می‌شود. دولت هند که به عنوان اصلی‌ترین کشور کریدور آیمک در جهت عادی‌سازی روابط رژیم صهیونیستی با کشورهای خلیج فارس نقش مهمی را ایفا می‌کرد پس از عملیات ۷ اکتبر تمام قد رژیم صهیونیستی حمایت کرد. نارندرا مودی، نخست‌وزیر این کشور طی توییتی عملیات حماس را تروریستی خواند. پس از طولانی شدن جنگ و بررنگ‌تر شدن نقش محور مقاومت به ویژه با حضور یمن هند نیز تا حد زیادی مواضع خود را تعدیل کرده است. این تغییر موضع به وضوح در اظهارات وزیر خارجه هند که طی سفری به ایران آمده بود مشهود است. جایشانکار در دیدار با امیرعبداللهیان پس از آنکه از انگیزه‌های هند برای توسعه بندر چاپهار گفت به مباحث امنیتی منطقه پرداخته و لزوم کمک‌رسانی به مردم غزه را لازم دانست. این تغییر موضع هند باعث شده تا این نگاه به وجود بیاید که اتفاقات منطقه و اثرات اقتصادی که بر تجارت دریایی می‌گذارد موضع هند را در قبال ایران واقع‌بینانه کرده است. برخی رسانه‌ها از این تغییر نیز گام را فراتر گذاشته و مواضع جایشانکار را ملتسانه توصیف کرده‌اند. برای بررسی جزئیات اتخاذ چنین مواضعی و مقایسه آن با مواضع پیشین دولت هند با نوذر شفيعی، کارشناس مسائل شبه‌قاره به گفت‌وگو نشستیم. شفيعی دلیل اتخاذ مواضع پیشین را کنش احساسی نارندرا مودی، نخست‌وزیر این کشور دانسته و این کنش احساسی را متأثر از وابستگی مودی به حزب هندو(RSS) توصیف می‌کند. شفيعی معتقد است تغییر موضع واقع‌بینانه هند نیز ناشی از درک جایگاه ایران در منطقه است. مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

هند علی‌رغم همکاری با آمریکا نمی‌خواهد دستش را در مقابل سایر گزینه‌های سودآور ببندد

یکی از مهم‌ترین مباحث مطرح‌شده در دیدار وزرای خارجه هند و ایران تأکید بر توسعه بندر چاپهار با ایفای نقش هند است. این درحالی است که هند به دلیل تعلق در اجرای تعهداتش از پروژه راه‌آهن چاپهار به زاهدان کنار گذاشته شده بود؛ مسیری که هند را به آسیای میانه وصل می‌کرد. نوذر شفيعی درباره‌ی احیای رویکرد فعالانه هندوستان در قبال پروژه چاپهار اینگونه توضیح می‌دهد: «هند اصولاً معتقد است که باید از گسترش مسیرهای ترانزیتی استقبال کند، علتش هم این است که یک قدرت نوظهور بوده و اقتصادش در حال رشد است. در عین حال تمایل دارد که با تنوعی از مسیرها مواجه باشد تا بتواند قدرت انتخاب خودش را افزایش بدهد. در مورد پروژه چاپهار تعلق و کندی صورت گرفته که خیلی هم مشخص نیست آیا اشکال از طرف ایرانی است یا هندی. به هر حال ایران و هند یکدیگر را به عدم جدیت در راه‌اندازی پروژه چاپهار متهم می‌کنند. صحبت‌های وزیر خارجه هند نشان می‌داد یک تغییر رویکرد در هند اتفاق افتاده است، یکی از نشانه‌های این تغییر تأکید بر فعال شدن مجدد بندر چاپهار است. حال‌اینکه چه چیزی باعث شده نگاه تاخیرگرایانه سابقش تغییر کرده و در جهت فعال کردن بندر چاپهار جدیتی در دلهی تو دیده شود ناشی از این است که هند به این نتیجه رسیده است که اگرچه ناچار است در بعضی از حوزه‌های استراتژیک با آمریکایی‌ها همکاری داشته باشد اما آن همکاری نباید دست هند را در فعال کردن سایر گزینه‌های سودآور ببندد. دلهی می‌داند که اگر بخواهد در اجرای پروژه‌ها تعلق و تأخیر داشته باشد ممکن است رقیب این کشور یعنی چین گوی سبقت را بریاید. مجموعه‌ای از این عوامل به اضافه حل شدن بعضی از مشکلات فنی دلهی نور اوادار کرده و مسیر توسعه بندر چاپهار پیش برود. به علاوه اینکه هند به این نتیجه هم رسیده است که اگر بخواهد در اجرای پروژه‌ها که در خارج از هند برعهده می‌گیرد تعلق بوزند ممکن است به عنوان یک شریک غیر قابل اعتماد برای کشورها تلقی بشود. این چیزی است که چینی‌ها دقیقاً عکس آن را عمل می‌کنند. چین با اجرای پروژه‌ها در خارج از مرزهای خود به کشورها اثبات می‌کند که یک شریک مطمئن در انجام همکاری‌های اقتصادی و تجاری است. نکته بعد که باز در این باره اهمیت دارد مشکلاتی است که در مسیر ترانزیتی هند خاورمیانه وجود دارد؛ مسیری که از کشورهای عربی حوزه خلیج فارس می‌گذرد و از آنجا به اروپا می‌رود. این مسیر به دلیل بحران‌هایی که در خاورمیانه وجود دارد مخصوصاً بحران غزه با تهدید جدی مواجه شده است. هندی‌ها الان به این نتیجه رسیده‌اند که چاره‌ای جز تنوع بخشیدن به مسیرها ندارند. یعنی این گزینه یک انتخاب استراتژیک برای هند است. مجموعه‌ای از این عوامل هندی‌ها را ترغیب کرده تا به سمت فعال کردن بندر چاپهار حرکت کنند. البته نیم‌حکم بر سیاست خارجی هند یک نیم واقع‌گرا است و ضمن اعتقاد به بعضی از مولفه‌های واقع‌گرایی مثل ارتباط با قدرت‌های بزرگ تمایل دارد با کشورهای که محور استراتژیک هستند مثل ایران هم همکاری‌شان را توسعه بدهند.»

هند اراده‌ای برای درانزوا قرار دادن ایران ندارد

پس از ۷ اکتبر کریدور آیمک که قرار بود هند را از طریق کشورهای حوزه خلیج فارس به سواحل رژیم صهیونیستی و از آنجا به اروپا برساند معلق مانده است.